

ОДГОВОР СЕНИШЕ КОВАЧЕВИЋА ПЛАВУШАМА СА РТС-А

Госпође Миљковић, Јовићевић и Ковачевић,

Двоумио сам се, дуго, да ли да вам, уопште одговарам, ко да полемише са три удружене новинарске легенде које су себи одавно обезбедиле место међу бесмртницама, али сам одлучио да ипак ризикујем, свестан да сам у овако неравноправном сукобу унапред осуђен на пораз, нарочито ако се у обзир узме мој скромни дар и моје скромно образовање. Срећа да вам у писању овог бриљантног есеја није помагао ваш директор, у том случају бих свакако одустао од полемике.

Кренимо, дакле, редом. Кажете да не могу неке ствари радити преко плавуша ... Неке ствари у животу заиста сам радио преко плавуша али то није била ни борба против корупције, ни крсташки рат. То има друго име. Вас три, свакако нисте, у том корпусу. Нисам ја био ваш ниво.

Називате ме полним расистом. У животу сте се, драге даме, не дај боже, могле срести са полним болестима или са полном дискриминацијом, никако са полним расизмом. Расизам је појам који се везује искључиво за исказани анимозитет или мржњу према другој раси, црној, жутој или белој, свеједно. Чак и, нажалост, често исказани негативни став према Ромима или Јеврејима не можете звати расизмом, за то постоје други термини. Ниједног тренутка не доводећи у питање ваше ренесансно образовање, пре верујем да је у питању лапсус калами, него незнање. Или можда етикета расиста боље звучи кад се прочита у другом и трећем дневнику.

Што се тиче Крсташких ратова,они су се угланом водили у Јерусалиму а не у српској скупштини. Нарочито ако изостану знаци навода али верујем да се и овде ради пре о правописном превиду него о незнању.Ти ратови подразумевали су многољудност, верски фанатизам, спремност на жртву ... Ништа од тога не препознајем код себе,моје даме...

Спадам међу људе који жене сматрају бољим делом човечанства, тако да ми не можете приписати чак ни мизогинију. Па шта је онда посреди?

Увидом у стенограме мојих, како ви кажете, надахнутих излагања, опет без наводника, приметите да ниједном речју нисам увредио жене које се коликвијално називају плавушама. Напротив, тврдио сам да су оне последња одбрана националне телевизије. У недостатку знања, идеја, новца, концепта, где чуда, остале су плавуше, као трећи позив. Изостали су драмски програм, некада је РТС снимао 25 драма годишње, откако је у РТС дошао ваш директор, за осам година, снимљене су две. Изостао је и дечији програм, сетите се плавуше, Бранка Коцкице, Коларића. Изостао је и спортски програм, нема Лиге шампиона, нема репрезентативних утакмица, нема Новакових тријумфа, док друге телевизије преносе Реал и Барселону, дерби на РТС је Лођика против Печењевца. Нема ни документарног програма, ни научног, ни школског, серијски је продукционо измештен изван РТС, серије које се емитују снимљене су екстерно и као готов производ предате на емитовање, притом су их за хонорар, најчешће, снимали људи заопслени у РТС, најчешће техником исте куће. Нема дописничке мреже из иностранства. РТС има два дописника, једног у Америци, другог у Бриселу. Некада су се дописници јављали из Адис Абебе или Улан Батора, баш као данас дописници Хрватске телевизије. Ничега од тога. Али зато су ту плавуше. Право питање је, моје даме, ко за тепсију рибе унапред прода маркетиншки потенцијал од неколико милиона секунди, колико новца РТС због тога губи а колико Шаперове и Ђиласове фирме зарађују. На које време, на колико година или деценија је то отуђено? Можда са тим новцем РТС не би морао да се кредитно задужује да исплати плате запосленима, можда би могао да уозбиљи продукциони ниво, можда би и ваше плате, за које нећу питати колике су, могле да се увећају за коју хиљадицу евра,можда се не би штрајковало ... Колики је пројектовани губитак РТС због оваквог пословања а колика пројектована добит тих повлашћених фирми и ко

су њихови власници, има ли у таквом пословању елемената кривичног дела? Не, важније је да ли су се увредиле плавуше. А онда, по опробаном моделу, из времена када је ваш директор служио Миру Марковић, на крају ударног дневника, извући неколико реченица из контекста, жесток коментар, па плување по пореклу, по породици ... Нису изостали ни Одједи и реаговања, као некада у Политици експрес и Политици. Овога пута ту су коментари на сајту. А ево и друштвенополитичких организација ... Социјалистичког савеза, Нунс-а, ЛДП-а, ускоро ће се огласити и земљорадничка задруга из Лежимира и удружења ловаца и риболоваца широм Отаџбине. Већ виђено.

У недостатку формираних редакција, остале су плавуше. Некада су у редакцијама РТС седели академици, људи попут Слободана Селенића, Павла Угринова, Александра Поповића, Милована Витезовића, Мухарема Первића, Филипа Давида, Радомира Путника, Варткеса Баронијана, Илди Ивањи, Зоре Кораћ, Донке Шпичек, Чедомира Мирковића ... Данас те редакције више не постоје. Али су у тим канцеларијама сада плавуше. Плавуше које воде емисије о Косову и Метохуји, абортусу, фекалним водама, насиљу у породици, озонским рупама, свеједно ... Интелектуалке опште праксе. То се, драге даме, код људи који се разумеју у телевизију, поспрдно зове новине које се чују.

Не познавајући елементарне телевизијске постулате, ушли сте у потпуно непотребну трку, инсистирајући на индексу гледаности, не знајући да се, код националних телевизија, гледаност нужно мора појавити као последица квалитета. Вероватно, моје даме, ни ви ни ваш директор не знате да је обавеза националне телевизије да производи програм који би публика требало да воли а не програме које ће публика волети. Ако разумете шта хоћу да кажем. И са ким се ви то такмичите? Са Сулејманом и индијским невестама, са комерцијалним телевизијама. Па оне не наплаћују претплату. Додуше, ускоро је, како се ствари одвијају, нећете наплаћивати ни ви. Проценат наплате је на једва тридесет посто, код Хрвата је преко деведесет.

Први пут у историји РТС, на одјавним шпицама можете прочитати називе берберских радњи и шнајдераја. Уместо нових пројеката, репризе. Од Прлета и Тихог, Гиге Моравца, преко Шурде до Рањеног орла. Па назад. Док све реплике не научимо напамет.

Између редова наслућујем, колико ми скромна памет дозвољава, да ћу бити тужен. Моје даме, нећу се позивати на имунитет и ја се том сусрету са вама унапред радујем. Лепо је бити у истом тренутку у истој просторији са три такве жене. То је сан сваког мушког шовинисте. Макар то била и судница. Можда ми тамо објасните откуд моја ћерка у вашој пасквили, мало ми је нелогично да је ви штитите од мене, ма колико ја био отац достојан презира, нарочито ако се у обзир узме чињеница да вас она за ту врсту заштите није овластила. Као ни остале плавуше са РТС.

И да не буде забуне. Заиста не могу да се осећам кривим што осим госпођа Жежељ, Николић, Јапунца и Петре Цвијић, остатак женског дела РТС иде код истог фризера или користи исту боју за косу. А међу њима, свакако има и оних у чијим емисијама уживам, попут госпође Петернек или Полак, госпођа Мајсторовић је један од најбољих спикера или како се то сад модерно каже презентерка у историји РТС, као и да неколико плавуша фантастично води и уређује Слагалицу. И ту није крај. Али да су плавуше, плавуше су. Узгред, вас три не спадају у оне које ме фасцинирају својим тв достигнућима. Или ја ту генијалност, пре ће бити, не могу да разумем.

Видим да сте на ти са мојим Народом., који вам је рекао да се разишао самном. Кад поново сретнете мој Народ, поздравите га у моје име, реците Народу да сврати кад буде пролазио кроз Земун. Ако светло буде упаљено. Узгред, шта вам каже Народ, зашто не плаћа претплату? Да. Ради ли се овде о народу или о грађанима Србије?

Видим, моје даме, да сте упознате са мојом тужбом против РТС. Чак и са висином одштетног захтева. Одакле вам та информација? Зар то не треба да буде домен пословне тајне, баш као и висина ваших примања на РТС. Радује овај вишак присности са директором. Пазите само да у присности не претерате. Таленат је, моје даме, осећај за меру. Узгред знате ли да је неколико стотина људи тужило РТС због неисплаћених хонорара и реприза и да РТС, готово по правилу, без обзира на вама толико драге правилнике, те спорове редовно губи.

За крај,моје даме,други пут кад будете имали потребу да браните уједињене плавуше свих земаља или вашег директора од Синише Ковачевића, сазовите конференцију за штампу, немојте злоупотребљавати Националну телевизију. Она је моја бар колико и ваша. И одједном, гле чуда, нико више не говори о потпуном колапсу РТС, нико о Мишковићу и Пресу, о томе ко су стварни а ко паравански власници медија у Србији, нико не говори о махинацијама приликом продаје маркентишког простора РТС, ко су његови стварни власници и ко контролише и креира медијску мапу Србије, устала је кука и мотика, да одбрани плавуше целог човечанства од једног драмског писца. То се,моје даме, иначе зове спин.

Вашој деци и унуцима,уколико их имате,заиста желим све најбоље.

Синиша Ковачевић
Народни посланик

Пс. Уколико вас термин плавуше толико вређа, ја ћу вас убудуће ословљавати са златокосе. Јел то, драге моје плавуше, уреду?